

УДК 338.48 (477)

Краснокутський С.С.¹

Гурова Д.Д.²

¹ студ. гр. МТЕ–119м НУ «Запорізька політехніка»,

² канд. геогр. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

НАЙПРИВАБЛИВІШІ МІСЦЯ ДЛЯ ПРИГОДНИЦЬКОГО ТУРИЗМУ

Пригодницький туризм об'єднує всі подорожі, пов'язані з активними способами пересування та відпочинку на природі, що мають на меті отримання нових відчуттів, вражень, поліпшення туристом фізичної форми та досягнення спортивних результатів. Пригодницький туризм часто називають «важким екотуризмом» у зв'язку з тим, що жага до пригод туристів тут превалює над мотивами охорони природи. Географія і тематика пригодницьких турів досить обширна і різноманітна.

Беліз: Велика блакитна діра. Приголомшливо красиве, і настільки ж небезпечне місце, як магнітом, притягує дайверів з усього світу. Воронка, діаметром 305 метрів, і глибиною 123 метри, що має безліч підводних печер, лабіринтів, сталактитів і морських жителів, в тому числі акул.

Болівія: гірська «Дорога смерті». Звивиста гірська траса Норт-Юнгас починається в столиці Болівії Ла-Пасі на висоті більш ніж 3,5 тисячі метрів над рівнем моря, в горах піднімається до 4,5 тисячі і до кінця шляху, що веде в місто Короїко, опускається до 1,2 тисячі метрів. У 2007 році був побудований об'їзний шлях, але багато років Місцеві жителі прозвали трасу від Ла-Паса до Короїко «Дорогою смерті», будь-які екскурсії на ній заборонені. Але любителі гострих відчуттів часто шукають гідів, згодних провести екстрималів саме цим маршрутом, і такі провідники знаходяться. Звичайно, кожного туриста попереджають, що поїздка може закінчитися сумно, але бажаючих полоскотати нерви від цього менше не стає.

Норвегія: тролі на горі Сьєггедаль. Поряд з містечком Одда в Норвегії є озеро Рінгедальсватн, над яким на висоті близько 350 метрів завис шматок скелі. Його називають Троллтунга – «Язик троля». Як він тримається і чому не падає, незрозуміло, але щороку знаходиться чимало сміливців, охочих випробувати осколок на міцність і зробити незабутній знімок на горі Сьєггедаль.

Південна Америка: чудовиська Амазонки. Традиційне сафарі вже давно не вважається екстремальною розвагою. Тим, хто бажає продемонструвати

свою відвагу, краще відправитися в дощові ліси Амазонки, де водяться такі істоти, в порівнянні з якими леви здадуться домашніми кошенятами. Одне з цих чудовиськ – чорний кайман, який кидається на все, що рухається, включаючи людей, які перетинають Амазонку на човнах.

Філіппіни: Вогняний вулкан Майон. Діючий вулкан вже кілька років перебуває в стані «тихого виверження», періодично випускаючи невеликі потоки лави і викидаючи шматки гірської породи, що призводить до частих жертв. Туристів попереджають, що небезпечно підходити до вулкану ближче, ніж на шість кілометрів, але вони вперто пробираються, як можна ближче, в пошуках вдалого місця для небезпечного селфі.

Франція: Груф Бердже «Печера мертвих». Спуск в цю підземну печеру більше схожий на подорож до центру Землі. Її глибина – понад 1200 метрів, щоб досягти дна, потрібно не менше доби. Внизу знаходиться озеро і незліченна кількість напівзатоплених лабіринтів. Уже цього досить, щоб вважати це місце одним з найнебезпечніших на планеті. Багато спелеологів і простих дослідників поплавилися життям за спробу дізнатися всі таємниці підземного світу. Становище ускладнюється ще й тим, що під час дощу печера в лічені хвилини може бути затоплена.

Україна: зона відчуження Чорнобиля. Відправитися в місце, яке ледь не стало причиною загибелі цілої країни, може тільки дуже смілива людина. Реактор Чорнобильської АЕС вибухнув 26 квітня 1986 року, і зараз міста Чорнобиль та Прип'ять виглядають як кадри з фільмів про постапокаліпсис. У зоні відчуження можна зустріти тільки тварин, людей похилого віку, які повернулися додому ще в дев'яності, ліквідаторів з Чорнобильської АЕС і туристів з усього світу, яких притягує зона відчуження. В середньому в Прип'ять і Чорнобиль приїжджає близько 10 тисяч осіб на рік, і кожен бере відповідальність за можливість отримати дозу опромінення на себе.

На зараженій території до сих пір не можна з'являтися у відкритому одязі, чіпати що завгодно, сидати на землю, їсти і пити. Кожного, хто виходить перевіряють дозиметром: якщо рівень радіації вище допустимого, речі вилучають, хоча офіційно радіаційний фон Прип'яті і Чорнобиля вже визнаний безпечним. За великим рахунком така поїздка не так екстремальна, як інші в цьому списку: щохвилинного ризику тут немає, хоча саме його хочуть випробувати численні фанати комп'ютерних ігор і книг, які називають себе сталкерами. Насправді тур в зону ураження Чорнобильської АЕС дозволяє зрозуміти, наскільки природа сильніша за людину, і задуматися, чи варто взагалі кидати їй виклик.